

Den Haag, 8 juli 2010

De vaste commissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschap heeft per brief (2010Z07567/2010D23150) verzocht om een reactie van staatssecretaris Van Bijsterveldt op een ingekomen brief van de 8^e Montessorischool Zeeburg te Amsterdam over de rol van de school bij de vergoeding van dyslexiebehandeling. Het onderwijs aan kinderen met dyslexie valt binnen mijn portefeuille. Hierbij zend ik u de gevraagde reactie.

Ondersteuning van dyslexie op de basisschool

In het reguliere basisonderwijs maakt de zorg voor leerlingen met dyslexie al langer deel uit van de ondersteuning op school die aan leerlingen met leerproblemen wordt geboden. Daarvoor zijn ook middelen beschikbaar bij de schoolbesturen en de samenwerkingsverbanden. Uitgangspunt is dat de basisschool leesproblemen signaleert en een didactische aanpak daarvoor formuleert. Dit is ingebed in de zorgstructuur binnen het basisonderwijs. De basisscholen kunnen hierbij gebruik maken van de producten en activiteiten vanuit het Masterplan Dyslexie. Deze zijn erop gericht om leesproblemen en dyslexie snel te signaleren en de didactische aanpak daarop af te stemmen.

De rol van de basisschool bij aanvraag voor behandeling

Wanneer een basisschool merkt dat de ondersteuning en de begeleiding bij een gesignaleerd leesprobleem de leerling niet verder helpt, kan er sprake zijn van ernstige enkelvoudige dyslexie. Een vermoeden daarvan volgt dus uit de ondersteuning die aan de leerling op de basisschool is geboden en de onvoldoende resultaten die dat heeft opgeleverd. De basisschool stelt dan een leerlingdossier samen waarmee het vermoeden van ernstige enkelvoudige dyslexie wordt onderbouwd en waarmee een aanvraag voor behandeling op grond van de Zorgverzekeringswet kan worden gedaan¹. Dit leerlingdossier bevat een overzicht van de scores op lees- en spellingtoetsen en een beschrijving van de geboden hulp op de basisschool.

Diagnostiek ten behoeve van de aanvraag voor behandeling

Het is niet de basisschool die de aanvraag voor de behandeling van ernstige enkelvoudige dyslexie doet, maar het zijn de ouders die dat doen. Voor de aanmelding geeft de basisschool het leerlingdossier aan de ouders. Een gezondheidszorgpsycholoog, een kinder- of jeugdpsycholoog of een orthopedagoog generalist (hoofdbehandelaar) beoordeelt het leerlingdossier dat door de basisschool is samengesteld. Deze hoofdbehandelaar stelt vast of het leerlingdossier het vermoeden van ernstige enkelvoudige dyslexie voldoende onderbouwt. Uit het leerlingdossier moet blijken dat er sprake is van een achterstand van lezen en/of spellen en dat er sprake is van een didactische resistentie, dat wil zeggen dat de geboden ondersteuning op de basisschool niet de verwachte vooruitgang in de toetsresultaten laat zien.

Deze diagnostiek vindt plaats op basis van het protocol Dyslexie Diagnostiek & Behandeling. Dit protocol dient als leidraad voor het diagnosticeren van kinderen in de basisschoolleeftijd met ernstige dyslexie. Het protocol beschrijft de stappen die genomen moeten worden voor het stellen van een diagnose en maakt onderscheid tussen ernstige

¹ Besluit van 28 augustus 2008 houdende wijziging van het Besluit zorgverzekering in verband met uitbreiding van de te verzekeren prestaties met dyslexiezorg en enige andere wijziging (Staatsblad 2008, 370).

en minder ernstige dyslexie. Kinderen bij wie minder ernstige leesproblemen of dyslexie wordt vastgesteld, moeten binnen de beschikbare ondersteuning in het onderwijs worden geholpen. Kinderen bij wie ernstige enkelvoudige dyslexie wordt geconstateerd, kunnen op grond van het protocol een indicatie voor een gespecialiseerde behandeling krijgen.

Behandeling van ernstige enkelvoudige dyslexie

De vergoeding voor deze behandeling vindt plaats vanuit de basisverzekering op grond van de Zorgverzekeringswet die voor iedereen beschikbaar is. Wel kan de zorgverzekeraar nader bepalen of ouders gebruik moeten maken van een zorgverlener met wie de zorgverzekeraar een contract heeft afgesloten.

Voor de vergoedingsregeling komen kinderen in aanmerking die een ernstige enkelvoudige dyslexie hebben en die basisonderwijs volgen¹. Reden hiervoor is dat deze kinderen een behandeling nodig hebben om een basisniveau van lees- en schrijfvaardigheid te bereiken. Met inachtneming hiervan zou de basisschool alleen voor die leerlingen van wie het vermoeden bestaat van een ernstige vorm van dyslexie een leerlingdossier ten behoeve van een aanvraag voor een behandeling op basis van de vergoedingsregeling dyslexie moeten maken.

Evaluatie van de vergoedingsregeling

De vergoedingsregeling voor ernstige enkelvoudige dyslexie wordt momenteel geëvalueerd². De evaluatie richt zich op betaalbaarheid, de toegankelijkheid, de kwaliteit van de dyslexiezorg en de rol van de verschillende actoren die zijn betrokken bij deze vorm van zorg. Hierbij zal ook de rol van de school en het leerlingdossier onderwerp van evaluatie zijn. De ervaringen die door de 8^e Montessorischool Zeeburg naar voren zijn gebracht, zullen worden ingebracht bij de beleidsevaluatie. De gegevens worden gedurende het schooljaar 2010–2011 verzameld. De beleidsevaluatie is eind 2011 afgerond.

Praktische knelpunten leerlingdossier

In de brief van de 8e Montessorischool Zeeburg wordt een aantal praktische knelpunten met betrekking tot het leerlingdossier genoemd. Zo wordt aangegeven dat er geen éénduidigheid over de inhoud van dit dossier bestaat en dat het format uit het Masterplan Dyslexie niet actueel is: de toetsen en de toetskalender zijn gewijzigd, maar dit is niet doorgevoerd in het format.

Deze knelpunten vragen om een snelle oplossing. Ze worden opgelost in overleg met de medewerkers van het Masterplan Dyslexie. Aan hen is verzocht te bekijken welke handreikingen kunnen worden geboden zodat er meer duidelijkheid over de vorm en de inhoud van het leerlingdossier ontstaat. In ieder geval wordt op korte termijn een geautomatiseerd format voor het samenstellen van het leerlingdossier beschikbaar gesteld op de website van het Masterplan Dyslexie. Hierdoor worden de administratieve lasten voor basisscholen al verminderd. Ook is sinds januari 2010 een actuele toetskalender beschikbaar gesteld. Daarnaast zal met de medewerkers van het Masterplan Dyslexie en het Steunpunt Dyslexie dat

¹ Verslag schriftelijk overleg TK 29 689, nr. 250 d.d. 9 februari 2009.

² Verslag schriftelijk overleg TK 29 689, nr. 200 d.d. 25 juni 2008.

in samenwerking met de oudervereniging Balans is opgericht, worden gesproken over een verbetering van de voorlichting aan ouders over de vergoedingsregeling dyslexie.

De minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,
A. Rouvoet